

[Ib Thyregod.]

sigte på at begrænse narkotikahandelen, specielt ændringerne i borgerlig straffelov sker jo med henblik på at begrænse narkotikahandel gennem at ramme de såkaldte bagmænd, gennem en skærpet straffemæssig og derigennem også politimæssig indsats over for disse. Det spørgsmål, som har været diskuteret ved første behandling, og som vi naturligvis også har diskuteret under udvalgsarbejdet, er problemet om, hvorvidt vi har sikkerhed for, at den nye lovgivning alene rammer de egentlige storforhandlere, de farlige og grove tilfælde, eller vi må regne med en afsmittende virkning også over for forbrugergruppen, over for grupper af unge, som måske ikke alene er forbrugere, men også fordeler til andre unge, o. lign.

Vedrørende dette spørgsmål har vi i udvalget fået præsenteret og har diskuteret det af rigsadvokaten udarbejdede cirkulære vedrørende den fremtidige praksis, for så vidt angår denne straffebestemmelse. Dette udkast til cirkulære fra rigsadvokaten er optrykt som bilag til betænkningen, og det præciserer ret nøje, hvorledes man inden for de forskellige grupper bør straffe, navnlig således at der for forbrugeres vedkommende ikke bør anvendes anden straf end advarsel og i gentagelsestilfælde og i grovere tilfælde bøde, men ikke anden straf, specielt ikke over for de unge. Det er det, som rigsadvokaten i sit udkast til cirkulære giver udtryk for, og det har vist sig, at dette udkast til cirkulære allerede har haft virkning, fordi man i en højesterétssag, som har fundet sted her for nylig, har nævnt dette cirkulære og højesteret ved afgørelsen af sagen har taget hensyn til det, således at straffen blev nedsat. Ligeledes i en landsretsdom, der blev afsagt for nylig, har man taget hensyn til dette cirkulære, selv om det endnu kun foreligger som udkast.

Dette cirkulæreudkast foreligger altså nu som bilag til betænkningen, men det må være rimeligt, at det i en nær fremtid bliver udsendt, således at det kan være vejledende for domstolene i almindelighed, og ikke alene for domstolene, men således at også forsvarerne i disse sager kan få kendskab til cirkulæret, så at vi kan finde frem til en ganske klar og ensartet praksis på disse områder. Hvis man ser på den

retspraksis, som har foreligget, og som vi har fået omtalt i udvalget, vil man se, at der i visse tilfælde måske nok er anvendt en noget hårdere straf, end man ville give efter det kommende cirkulære, og det rejser spørgsmål, som vi også tidligere har været ude for i anden sammenhæng. Heldigvis er det kun undtagelsestilfælde, der her er tale om, men under alle omstændigheder anser jeg det for vigtigt, at dette cirkulære snarest kommer til offentlighedens kendskab, til domstolenes kendskab og til forsvarernes kendskab, således at disse retningslinjer kan anvendes.

Men det afgørende er altså, at man gennem dette cirkulære får lagt retningslinjer for, hvilke grupper der skal rammes efter den nye lov, hvilke der skal bedømmes efter den mildere lov, og hvilke der som forbrugere og dermed sidestillede grupper ikke skal straffes eller kun skal straffes med advarsel eller bøde. Det kommer nu til at ligge klart, og derigennem sikrer man, at den afsmittende virkning, som man har talt om, og som bl. a. narkotikaseminaret har været inde på i sin henvendelse, ikke kommer til at foreligge, noget, som naturligvis er af meget stor betydning, når man skal bedømme det foreliggende lovforslag.

Et af de spørgsmål, vi har diskuteret en del i udvalget, er spørgsmålet om telefonaflytningen. Det er jo således, at lovforslaget ikke i sig selv giver mulighed for gennemførelse af telefonaflytning, men placeringen af straffebestemmelsen i det pågældende kapitel i straffeloven medfører som en konsekvens, at der skabes mulighed for telefonaflytning. Det, man har diskuteret, er spørgsmålet om, hvorvidt man burde følge denne konsekvens eller eventuelt gennemføre en ændring, således at telefonaflytning ikke fandt sted i disse tilfælde. Når man har diskuteret dette, er det naturligvis ikke af hensyn til bagmændene, men af hensyn til de almindelige principielle synspunkter vedrørende telefonaflytning. Nu må det naturligvis erindres, at telefonaflytning kun kan ske efter en dommerkendelse, men alligevel er det betænkeligt at udvide adgangen hertil for meget.

Under forhandlingerne i udvalget er vi blevet gjort opmærksom på, at man i Sverige nu har fået indført en mulighed for telefonaflytning, og at det i motiverne til